

καὶ Θεμιστοκλέα Σαράτσογλου· ὑπολογαγὸν τοῦ πεζικοῦ σώματα τῶν ἐθελοντῶν, ἅτινα παρεσκευάζοντο νὰ πολιορκήσωσι τὸ Καστέλιον τῆς Κισσαμῶν.

ἀποθνήσκει προθύμως ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἔχει ὁμως ἀνάγκην ἐνισχύσεως. Ἡ Διὰ δὲ τὴν ἰδέαν τῆς ὑπερασπίσεως τῆς μονῆς οὐδόλως εὐθύνεται ὁ ὑποτελής φρούραρχος, ἀλλ' ὁ διατάξας τὴν ὑπεράσπισιν τῆς μονῆς ἀρχηγός, ὅστις ἔχει προχείρους τὰς ἀποχρώσας αἰτιολογίας τῆς ἀποχῆς ἀπὸ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τοὺς ὑπαγορεύσαντας τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ μοναστηρίου λόγους.

Ἄς παύσῃσι λοιπὸν αἱ ἀσεθεῖς διάνοιαι νὰ δουλεύονται κατὰ τοῦ περικλεοῦς τοῦ Δημακοπούλου ὀνόματος, καὶ ἄς ἀφήσῃσι τὸ πεζικὸν τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐναθρόνηται ἐπὶ τῆ αὐτοπροαιρέτῳ θυσιᾷ καὶ τοῖς κατορθώμασι τοῦ ἠρώων μέλους του τοῦτου, ἀφοῦ τὸ ἔμβλημα τῆς ἀτιμίας, τῆς ἀρκαγῆς καὶ τῆς ἀδικίας, ἡ ἀπαιτία, εἰς τὴν καταδίδωσιν τῆς ὁποίας καταγίνεται, ἀπέσπασεν αὐτὸ ἀπὸ τὸ στάδιον τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ του, εἰς δὲ οἱ στρατοὶ ἄγονται διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ ἐξασκήσεως.

Ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ ρίψωμεν ὀλίγα ἄνθη εἰς μνήμην τοῦ ἀγλαίσματος τοῦτου τοῦ Ἑλληνικοῦ πεζικοῦ, εἰς ὃ ὀφείλεται ἢ εἰς τοὺς εὐρανοὺς πτήσις ὀκτακοσίων ψυχῶν.

Ἦρατος τὴν ὄψιν, ὁ Ἰωάννης Δημακόπουλος εἶχε μελανοὺς μεγάλους ὀφθαλμοὺς, θαλασσίας ὄφρεις καὶ μύστακα δασύν καὶ μελανόν. Πᾶσαν λέξιν προφερομένην ἐκ τῶν κανονικῶν χειλέων του συνώδευε μειδίημα, τὸ μειδίημα τῆς εὐλικρινείας· τὸ μέτωπόν του ἐδείκνυεν ἄνδρα ὀξύνοα, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ του στρατιωτῆν τολμηρὸν καὶ ἄνθρωπον καλοκάγαθον· τὸ ἀνάστημά του ἦτο κανονικὸν καὶ μέτριον, τὸ βάδισμα του σεμνοπρεπὲς καὶ ζωηρὸν, οἱ δὲ πόδες του εὐπροσήγοροι. Τοιοῦτος ὢν, κατὰ τε τὴν σωματικὴν εὐεξίαν καὶ λοιπὰς ἀρετὰς, μετ' ὧν ἐκοσμεῖτο, ὁ Δημακόπουλος ἐτιμᾶτο ὑπὸ τῶν συστρατιωτῶν του καὶ ἠρᾶτο ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἀλλὰ δὲν ἦτον ἐκ τῶν θυληπρεπῶν ἐκείνων νέων, οἵτινες ριπτόμενοι εἰς τὰς τέρψεις καὶ ἀπολαύσεις λησιμονοῦσι τὰ πρὸς τὴν πατρίδα χρέη. Ἀκολουθήσας τὸν συναγματάρχην Πάνον Κορωνάϊον εἰς τὸ ἐπικύνδυνον ταξείδιόν του καὶ διορισθεὶς περ' αὐτοῦ φρούραρχος τοῦ Ἀρκαδίου, ἠρᾶτο δόξαν ὁμοίαν τῆς τοῦ Μάρκου Βότσαρη καὶ Φλέσσα, μαχόμενος, καθ' ἃ παρ' ἀπάντων τῶν ἐπιζησάντων καὶ αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν ἐβεβαιώθη, ὡς λίων, καὶ ἐθαρρῦνων τοὺς πάντας διὰ τῆς παρουσίας του εἰς ὅλας τὰς προσβαλλομένας θέσεις. Συλλεφθεὶς δὲ καθ' ἣν ὥραν καταπληγωμένος ὢν ἐμάχητο ξιφῆρης ἐν τῷ προαυλίῳ τῆς μονῆς, ἀπήχθη ἐνώπιον τοῦ Μουσταφᾶ Πασᾶ ἀπαντήσας δὲ ἑλληνοπρεπῶς εἰς τὰς μομφὰς καὶ δητικὰς ἐκφράσεις του, ἠγάγκασεν τὸν ἀγροίκον τοῦτον ἄλθανὸν νὰ διατάξῃ τὸν τουφεκισμὸν του.